

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 18, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ

Διατί τὰ ἄνθη, οἱ ἵπποις, αἱ ζητωκραυγαί, τὰ μάσकुλα καὶ ἡ ἐν Ζακύνθῳ ἀπαγωγή (ἀνάρπαστος δὲ ἐγένετο, λέγει τὸ τηλεγράφημα) τοῦ κ. Δεληγιάννη; Διατί; — Διότι. Οὕτω τὸ θέλει ὁ ἀνθοβολούμενος· οὕτω τὸ θέλουν οἱ ἀνθοβολούντες. Εἴμεθα εἰς τὸν μῆνα τῶν ἀνθῶν. Ἄν θέλωμεν, δυνάμεθα ὅλοι νὰ καλωφθῶμεν ἀπὸ ρόδα, καὶ πάλιν νὰ περισσεύουν, ὥστε νὰ στεφανωθῇ καὶ ὅλον τὸ βασίλειον τῶν ὄνων. Κυρίως ἂν θέλετε τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀναδέουσι οἱ ἵπποκόμοι ἄνθη εἰς τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὄνους, ἀπολύοντες αὐτοὺς εἰς εὐχάλεις γρασίδι, ὅπου νομίζομεν τελοῦσι καὶ τοὺς γάμους τῶν τὰ τετράποδα αὐτά. Ἐδοξε τοῖς δεληγιαννικοῖς καὶ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν νὰ πιάσουν τὸν Μάη πρὸ τῆς πρωτομαγιάς. Τίς δύναται νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ; Ἀλλὰ θὰ εἴπητε μᾶς παρενοχλοῦν τώρα τόσας ἡμέρας κάθε πρωὶ μὲ τὰ τηλεγραφήματα τῶν Θρόων, τῶν Μεντσελοπούλων καὶ τῶν Μελισσιανῶν. Τί νὰ γίνῃ, θὰ τὸ υποφέρωμεν καὶ τοῦτο. Ἀκόμη μάλιστα θὰ υποφέρωμεν καὶ ἄλλα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μὴ νομίζετε ὅτι θὰ μείνουν εἰς τὸν Πύργον ἢ εἰς τὴν Ζακύνθον· ἐπὶ τέλους θέλουν καὶ νὰ φάνε· θὰ ἐπιστρέψουν λοιπὸν εἰς τὰς οἰκίας τῶν καὶ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας θὰ ἔχωμεν τὰς αὐτὰς σκηνὰς καὶ ἐν Πειραιεῖ. Ὅ,τι ἔκαμεν ὁ κ. Κρεστιένιτης τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Πύργῳ, καὶ ὁ Ρώμας ἐν Ζακύνθῳ καὶ ὁ Κοντογούρης ἐν Πάτραις, δὲν θὰ κάμῃ ὁ Ζυγομαλᾶς ἐν Πειραιεῖ; Εἶνε δύσκολον νὰ συναθροίσῃ μερικοὺς δυσπρεστημένους καπνοπώλας, οἰνοπώλας καὶ ἄλλα δικὰ του παιδιὰ, τὰ ὁποῖα νὰ ζητωκραυγάσουν τὸν Δεληγιάννην ἐπανερχόμενον; Εἶνε δύσκολον καὶ αὐτὸς ὁ κ. Ροντήρης νὰ καταβῇ μὲ κανένα μαγιατικὸν στέφανον σ' τὸ χέρι; Εἶνε δύσκολον καὶ ὁ κ. Δεληγιάννης, ἀπὸ τοῦ Μαύτα νὰ προσφανῇ τὰ πλήθη;

* *

Πῶς ἐξέπεσαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ τιμιώτερα, τὰ πνευματικώτερα, τὰ ἀνθρωπινώτερα; Ὅ,τι ἔκαμεν ἄλλοτε, εἰς τὰ χῶματα αὐτά, τοῦ Περικλέους ἢ τοῦ Βρασιδα μεγαλοουργούντων ἢ θαυματουργούντων, κάμουν τώρα ἐπὶ τῶν αὐτῶν χωμάτων εἰς τὸν

Δεληγιάννην φλυαροῦντα; Ὅ,τι ἄλλος λαὸς δὲν ἔκαμεν εἰς τὸν Γαμβέτταν, τὸν Παλμερατῶνα, τὸν Καβούρ, τὸν Βίσμαρκ, δοξάζαντας καὶ μεγαλύναντας τὰς πατρίδας τῶν, κάμουν εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην οἱ Ἕλληγές μας, μόνον διότι διενοήθη νὰ σκεφθῇ ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνδρας ἐν Ἑλλάδι! Καὶ ὁποῖα χυδαίότης εἰς τὴν ἐπίνοιαν ὁποῖα χυδαίότης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν! Τίποτε ἀυθόρμητον ὅλα παρασκευασμένα! Ὁ Πύργος χειροκροτεῖ τὸν Δεληγιάννην, διότι τὸ θέλει ὁ Κρεστιένιτης. Ἄν δὲν τὸ ἤθελεν ὁ Αὐγερινός, ὁ Δεληγιάννης δὲ νπροχωροῦσε εἰς τὴν πόλιν. Αἱ Πάτραις ζητωκραυγάζουν ὑπὲρ Δεληγιάννη· ἂν δὲν τὸ ἤθελε ὁ Ρούφος, αἱ Πάτραις θὰ ἐλεμονοκόπουν τὸν Δεληγιάννην. Ἴδου ἡ σημασία τῶν διαδηλώσεων, τῶν ἀνθοβολιῶν. Μέχρι τοῦδε αἱ περιοδῆαι εἶχον ἄλλαι λόγους ὑγείας, ἄλλαι λόγους περιηγητικούς, ἄλλαι λόγους ἐπιστημονικούς. Ἀλλὰ: περιοδεῦω διὰ νὰ μὲ ράνουν ἄνθη, περιοδεῦω διὰ νὰ μὲ φωνάζουν ζήτη, αὐτὰ εἶναι πρωτοτόπου κωμικότητος τὰ ὁποῖα μόνος ὁ Δεληγιάννης, ὃν μαστιζεῖ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τὸ γελοῖον τρέχων κατόπιν τοῦ ὡς Μεριστοφιλῆς, ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ. Καὶ δὲν περιορίζεται ἐδῶ μόνον τὸ γελοῖον· ἐκτείνεται βαθύτερον· ἐὰν ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον σκοπὸς εἶναι ράντισμα μὲ βογαρίνια ἢ χαμομήλια, μὲ παπαρουνες ἢ μαρουλόφυλλα, ὁ πραγματικὸς σκοπὸς εἶναι ἄλλος· ὁ πραγματικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ διὰ τοιούτων μέσων ἐπίδειξις ἀρχηγίας ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἐδῶ ἐνθυμούμεθα τὰς μεσαιωνικὰς παρηγύρεις τῶν τρελλῶν, οἵτινες συνερχόμενοι εἰς τὰς μητροπόλεις ἐξέλεγον δῆθεν ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀρχιεπίσκοπον ἢ πάπαν, ἢ χειροτονία τοῦ δὲ ἐγένετο ἐν μέσῳ κωμικωτάτων σκηνῶν, προχειριζομένων καὶ ἄλλων εἰς κληρικούς μὲ προσωπεῖα, μὲ στολὰς τοῦ θεάτρου, μετεμφιεσμένους εἰς γυναῖκας, καὶ παρηκολούθουν χοροὶ, ἄσματα, χαρτοπαίγνια, φιλήματα, γυναικοδουλιές καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὸ νόστιμον δὲ ἦτο ὅτι εἰς τὰς παρῳδίας αὐτὰς ἐλάμβαναν μέρος καὶ οἱ ἀληθινοὶ ἀρχιεπίσκοποι, διότι ἐθεώρουν τὸ πρᾶγμα ἀκίνδυνον, διότι ὁ μῆν, καθ' ὃν ἐτελοῦντο ἀπὸ τῶν ρωμαϊκῶν Κρονίων ἤτοπροωρισμένος εἰς τὴν ἀκολασίαν. Ὡστε ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψιν ἠδύνατο καὶ ὁ κ. Τρικούπης, χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε μίαν ψῆφον, νὰ συμπαρίσταται εἰς τὰς τελετὰς αὐτὰς, ζητωκραυγάζων καὶ αὐτὸς καὶ ρίγνων μάσकुλα καὶ ραίνων ἄνθη τὸν προσφιλεῖ ἀντίπαλον Δεληγιάννην.

Καλιόαν

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

A. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Την παρελθούσαν Παρασκευήν έδωκε πέρας εις την λογοδοσίαν του ο κ. Κοντογούρης άγορεύσας ύπερ τας δύο ώρας εν μέσφ μεγίστης συρροής κόσμου μετά κατασκευτικής προσοχής άκροαταμένου αυτού. Μόνον τά εκάστοτε εγκάρδια ευγε και χειροκροτήματα διέκοπτον τό τελούμενον πολιτικόν εκείνο μυστήριον, ως τ' άπεκάλυψε και ο ίδιος, διότι ο λόγος του την φοράν ταύτην μής άπεκάλυψε άνδρα σπανίων προτερημάτων, έντριβέστατον και πρακτικώτατον άμα περί πάντα τά ζητήματα, άνυπόκριτον φίλον του λαού και των δικαιωμάτων αυτού, άγών πατριώτην, έντιμον και σώφρονα πολυτευτήν. Πάντες συνεκινήθησαν εκ των λόγων του, μη εξαρουμένων ούδ' αυτών των αντιφωνούντων αυτώ, οίτινες πρώτοι συμπαρασυρθέντες εκ της δριμύτητος του λόγου αυτού άκουσίως άφθήσαν εις ζωηροτάτας επίδοκιμασίας.

Ίδού εν περιλήψει τί ειπε ως ήδυνήθημεν να σημειώσωμεν.

Συνοψίζων τά κατά την πρώτην όμιλίαν του, ειπε :

«Κατά την πρώτην όμιλίαν μου σās άνέπτυξα τούς λόγους, ών ένεκα έπραξα ύποστηρίζων τό ύπουργείον. Σās ειπον ότι ή άθέτησις, ή παραθείσις των κριωτέρων όρων του προγράμματος της πρώην αντιπολιτεύσεως και νυν κυβερνήσεως, ή εγκυτάλειψις της έρευνης περί της ύποθέσεως των Βελεντζιακών, ή άρνησις προς πāsαν οίκονομίαν και τό νέον φορολογικόν σύστημα ήνάγκασαν και έμε μετ' άλλων συναδέλφων να ταχθώ όριστικώς εις τās τάξεις της αντιπολιτεύσεως. Σās ειπον ότι όταν ή κυβέρνησις της χώρας νέννοη να τακτοποιήση την οίκονομίαν του Κράτους ούχι κατά τās ανάγκας αυτού, τούτο και μόνον άρκεί, όπως ή Βουλή των αντιπροσώπων του έθνους άρη την εμπιστοσύνην αυτης, διότι αυτή είναι ή κυρία άποστολή της Βουλής, να φροντίξη δηλαδή περί της καλής τακτοποιήσεως των οίκονομικών της χώρας. Καί τρώντι πās φιλότιμος βουλευτής, πās βουλευτής σεβόμενος έαυτόν και κατανοών την αξίαν της άποστολής του δεν ήδύνατο να ψηφίση ύπερ της άποτόμου έφαρμογής του νέου νομισματικού συστήματος πρό της άρσεως της αναγκαστικής κυκλοφορίας, δεν ήδύνατο να ψηφίση ύπερ των έπαχθών και καταθλιπτικών φόρων και του προϋπολογισμού οστις επ' αυτών έστηρίζετο.—Τούτο επραξα και έγώ φρονών εν πεποιθήσει ότι ευσυνειδήτως έξεπλήρωσα την έντολήν την οποίαν μοι έδώκατε.

«Η αντιπολίτευσις δεν άρνείται ότι ή Οίκονομική κατάσταση της χώρας είναι δυσάρεστος, δεν άρνείται ότι ύφίσταται ή ανάγκη της έποβολής φόρων διά να επέλθη τό ισοζύγιον και ή άρσις της αναγκαστικής κυκλοφορίας, της ημάστιγος ταύτης του έμπορίου και των συναλλαγών εν γενει. Άλλ' ή αντιπολίτευσις εφρόνει και φρονει ότι, όπως τό 1880 έλεγεν ο κ. Τρικούπης, όταν τά οίκονομικά του τόπου δεν βαίνουσι καλώς, πρώτη σκέψις, ήτις εισέρχεται εις τον νουόν του Κυβερνήτου πρέπει να είναι ή των οίκονομικών και πδεν δύναμαι να έννοήσω πώς ή κυβέρνησις δεν παραδέχεται την σώτηραν ταύτην ιδέαν και πώς δεν παραδειγματίζεται

από πάντα φρόνημον οίκογενειάρχην οστις, όταν τά οίκονομικά του είναι άνώμαλα πρώτον έργον αυτού είναι να περιωρίση τά έξοδά του, να κάμη οίκονομίας. Ποίος λοιπόν επιδιώκει σπουδαίως τό ισοζύγιον και την άρσις της καταναγκαστικής κυκλοφορίας, ή κυβέρνησις άσωτεύουσα ή ή άντιπολίτευσις την φρόνησι συμβουλεύουσα ;

Ένταύθα αναπτύσσει ο ρήτωρ τί έστι ισοζύγιον και τίς ή χρησιμότης αυτού· τό ισοζύγιον δύναται να επέλθη λέγει διά των εξής μέσων.

«1ον) Διά των οίκονομιών.

«2ον) Διά της ένισχύσεως της παραγωγικότητος της χώρας· πώς ένισχύεται, έρωτά, ή παραγωγικότης της χώρας ; διὰ της προστασίας γεωργίας, του έμπορίου, της βιομηχανίας ; τούτο γίνεται διά της ταχυτέρας και ευκολωτέρας συσκευασίας.

«3ον) Διά της εξασφαλίσεως της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας.

«4ον) Διά της καταδιώξεως των λαθρεμπορίων τά όποια νεκρώνουσι τό έμπόριον και άναγκάζουσι τούς έντίμους έμπορευομένους να μη δύναται να συναγωνισθώσι.

«5ον) Διά της επεκτάσεως της δημοτικής εκπαιδεύσεως.

«6ον) Διά της άνυψώσεως του θρησκευτικού αισθήματος και της μορφώσεως του ίερού κλήρου και της φροντίδος περί ημισθοδοτήσεως αυτού.

«7ον) Διά της προστασίας και ύποστηρίξεως των Συλλόγων οίτινες τοιούτους ευγενείς και ίσρεις προτίθενται σκοπούς. Έγάρην, ειπε, ότι πρό τινων ήμερών παρεστάθη εις την έναρκίν των εργασιών του συλλόγου της νεότητος ή Βελτιώσις. Τιμή και δόξα εις τās ευγενείς εκείνας καρδίας, νείπε, αίτινες συνέλαβον τον τιμιώτατον και άγνότατον αυτόν σκοπόν. Έπραξαν οτι έφειλε πρό καιρού να πράξη ή πολιτεία, δηλαδή ήργισαν να σκέπτονται τίνι τρόπφ δύνασται να βελτιωθώσι τά χαλαρωθέντα ήθη της νεότητος. «Επίσης χρήσιμοι είναι εις την κοινωνίαν αί σχολαί του λαού και οι Σύλλογοι της άλληλοβοηθείας, οίτινες όσημέραι κκρατύνονται ένταύθα, και χάρις εις την νοήμονα αυτών διεύθυνσιν άπεκατέστησαν χρησιμώτατοι και ώφελιμώτατοι εις τον τόπον, άλλ' έχουν ανάγκην και της προστασίας της πολιτείας.»

Μετά ταύτα εξετάζει τί έστι αναγκαστική κυκλοφορία, ποίον κακών είναι πρόξενος. Η υπερτίμησις του συναλλάγματος πάθεν προέρχεται· βεβαίω ότι αυτη ύποτιμά τās περιουσίας, διότι τό πραγματικόν αντίτιμον εκάστου είδους είναι μικρότερον του όφειλομένου ποσού, όπερ ο έμπορος όφειλει να έμβάσση, βεβαίω ότι ή περιουσία των πολιτών έλαττούται σήμεραν κατά 12 0)0, ως εκ της διαφοράς της πάλαιας προς την νέαν δραχμην· και 15 0)0· ως εκ της διαφοράς μεταξύ της νέας χαρτίνης δραχμής και του πραγματικού φράγκου, ήτοι εν όλφ κατά 27 0)0. «Οτι την ύποτίμησιν ένισχύει και ή κερδοσκοπία ού μόνον ύποστηρίζουσα αυτην, άλλά και έξωθούσα αυτην προς ζημίαν του λαού επ' έλπίδι κέρδους τό όποιον επιβαρύνει αυτόν τον λαόν· ότι τά πάντα σήμεραν υπερτιμημένα, διότι ο έμπορος ή ο έργοστασιάρχης λογαριάζουσι, και δικαίως, επί τη βάσει του κόστους, δηλαδή της τιμής του συναλλάγματος τό όποιον θα έμβάσουν. Είπεν ότι εκ της άρσεως της αναγκαστικής κυκλοφορίας όχι μόνον ο λαός θ' άπαλλαγη της καθημερινής και συνεχούς φορολογίας, άλλά και τό έμπόριον θα δυνήθη να έργασθη μάλλον ελευθέρως, ένφ σήμεραν είναι μάλλον περιωρισμένον, διότι ή υπερτίμησις περιορίζει την κατανάλωσιν των έμπορευμάτων

«Αφού λοιπόν τοιαύτη ή ανάγκη του ισοζυγίου και της άρσεως της αναγκαστικής κυκλοφορίας, αφού άλλως δεν νδύναται να επέλθη ίσορροπία, ειπομεν εν τη βουλή ότι μετά την εξάντλησιν των οίκονομιών και την φροντίδα προς νένιγυσιν της παραγωγικότητος, άπαραίτητος εις ή έπιβόλη φόρων, άλλά φόρων μετρίων, αναλόγων, δικαίων, όχι φόρων καταθλιπτικών, έπαχθών, έπιβλαβών και διά τον ποσοστόν και διά την βεβαίωσιν και έσπραξιν αυτών, υπό φόρων ως εκείνοι, τούς όποιους έφήφισεν ή πλειοψηφία της βουλής και διά των όποιων έδημιουργήθη τό χάος. «Έκτός τούτου ο λαός άπαιτεί να γνωρίζη πού δίδονται, πού δαπανώνται οι φόροι αυτού και αν δαπανώνται ύπερ αυτού· άλλ' ο λαός ειςε σπατάλην, ειςε πολυτέλειαν, και τί δεν ειςε; δεν ειςεν όμως οίκονομίας, δεν ειςε πραγματικήν φροντίδα διά τό ισοζύγιον και την άρσις της καταναγκαστικής κυκλοφορίας. Καλώς λοιπόν έπραξεν αντισταθεις. «Εσχον τό θάρρος και την συναίσθησιν των καθκόντων μου και προς ύμάς και προς τον τόπον, και ειπον προς τούς άφρονες ύπουργούς : Στήτε ! »

Μετά ταύτα αναπτύσσει τās κατά των προταθέντων φόρων ιδέας του. Έπενθυμίζει τās εν τη βουλή άγορεύσεις του, αναγινώσκει περικοπās τινας και ειτα εισέρχεται εις τον προϋπολογισμόν. Αναπτύσσει τās περί οίκονομιών ιδέας της αντιπολιτεύσεως, τās όποιās γνωρίζετε εκ των εν τη βουλή μακρών άγορεύσεών του, και μετά λεπτομερείας τινάς, διά των όποιων απέδειξεν ότι ο προϋπολογισμός έστηρίχθη επί της σπατάλης, της πολυτελείας και της εισαγωγής δαπανών όλως περιττών, και ότι ή κυβέρνησις άφρόνως πολιτευθείσα απέκρουσε πāsαν ιδέαν περί οίκονομίας. Κατόπι απέδειξε την φοβερήν παλινοιδίαν του κ. Τρικούπη εις τό ζήτημα της φυρολογίας των οίνων και αν νέχθη εις την εν τη βουλή άγόρευσιν του, έτελείωσε δε διά των εξής :

«Με αυτά που σās ειπα δεν έννοώ να σās πείσω ότι ημέγα τι κατόρθωμα κατώρθωσα. Σās θά κρίνετε αν άπλως νέξεπλήρωσα τό καθήκόν μου. Καί άλλοι εξέπλήρωσαν τό καθήκόν των κάλλιον έμού· άλλά δεν πρέπει να νομίζητε ότι δυνάμεθα να φέρωμεν τον χρυσούν αιώνα. Μη ζητήτε πράγματα άδύνατα. Τά πράγματα θα έλθωσι μόνα των, προιόντος του χρόνου. Τό αξίωμα τό όποιον φέρωμεν δεν νείνε άποκλειστικώς χρήμα ούδενός. Έπιθυμώ να ιδω και άλλους κατερχομένους εις τον ευγενή τουτον άγώνα, διότι εκ της συγκρούσεως των ιδεών και του συναγωνισμού αναλάμπει ή αλήθεια και παρέχεται ή εγγύησις της εξασφαλισσεως των πραγματικών συμφερόντων του τόπου. «Φρονώ ότι πās πολίτης, οίσοδήποτε και αν ήνε, άμα έχη την συναίσθησιν ότι δύναται να συνεισφέρει τι ύπερ του ηγενικού καλού, έχει την ύποχρέωσιν μετά θάρρους να ζητηήση τās ψήφους των συμπολιτών του, διά να έχετε και νείσε τό στάδιον ελευθέρων να εκλέγητε τούς άριστους. Ζώμεν υπό ελευθερίαν, και ελευθερία θα ειψη να δύναμαι άκωλύτως να εκπληρώ τό καθήκόν μου. Δεν ζώμεν πλέον ουτε εν τη αρχαία ιστορία, ουτε κατά τον μέσον αιώνα, ουτε κατά τās φαιουδαϊκάς εποχάς, ουτε τό άτομον ήτο νδύναμις και δύναμις μεγάλη. Σήμερον τά άτομα άπερροπήθησαν εις την ιδέαν της εθνικής κυριαρχίας, ήτις ειςε ο ημόνος κριτής της αξίας και των προσόντων εκάστου.

«Δεν ήξούρω αν ή αντιπολίτευσις έλθη ταχέως εις τά πράγματα. Πολλί εξ ήμών, οίτινες άνήκομεν εις την καθόλου αντιπολίτευσιν, φρονούμεν ότι ή μόνη αξίωσις του τόπου ειςε να ιδη την αντιπολίτευσιν εν πατριωτική νύταπαρνήσει συντεταγμένην και συμπαγή υπό πρόγραμμα άργών τās όποιας και άπαρεγκλίτως να τηρήση! Άμα έλθη εις τά πράγματα, και τό έλπίζω ταχέως, όφειλει να τηρήση τās ύποσχέσεις της, πειθομένη ότι ο λαός άπηνήθησε πλέον από επαγγελίας πομπώδεις διαψευδομέ-

44 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 44

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. άριθ. 456)

Εις την τελευταίαν βαθμίδα της κλίμακος ο λοχαγός έλαβε την χείρα του Λυκογιάννη και τον έσυρεν εις άπόστασιν εκατόν μέτρων, ώστε οι χωροφύλακες να δυνήθωσιν ευκόλως να έμποδίσωσι την όπισθοχώρησιν του εις τον φαϊόν λόφον.

— Ίωάννα, νερόν, ειπεν άμέσως ο άγριος.

Και διά των βραχιόνων του έποίησε τās κινήσεις ανθρωνηχομένου.

Ο Ίάκωβος δεν ήννόησεν ό,τι ο Λυκογιάννης ήθελε να τφ έκφραση ένόμιζεν, ότι τφ έλεγεν : «Η Ίωάννα έρρίφθη εις τό ύδωρ και επνίγη». Ησθάνθη εν έαυτώ ταραχήν ματίας και έκράγησε :

— Χωροφύλακες έμπρός !

Ούτω ώρησαν ευθύς εκ των μερών, ένθα ήσαν κρυμμένοι και έπορεύθησαν δρομαίοι προς τον άγριον. Ο Λυκογιάννης άνετριχάσσε περιεκυκλώθη. Έμπροσθέν του, όπισθέν του, δεξιά, άριστερά, πανταχού χωροφύλακες.

Δεν άντέστη ζωηρός, ως άνέμενον, άλλ' άφηκε να τον συλλάβωσιν ουδέμιαν ποιήσας άπόπειραν να διαφύγη ήδύνατο να ύποθέτη τις ότι εξ αισθήματος στοργής διά τον Ίάκωβον όφειλε να ύποστη καρτερικώς την τύχην του. Άλλά παρετήρησε τον φίλον του μετά βαθείας έκπλήξεως και έκφράσεως επιτιμητικής τασούτω δδυνηράς, ώστε ο Ίάκωβος Γρανδέν ήσθάνθη ταραχήν μέχρι των εγκάτων της ψυχής του.

— Λοχαγέ μου, έλεγεν ο αξιωματικός της χωροφυλακής, ουδέποτε θα λησμονήσω την μεγίστην ύπηρεσίαν, ήν μοι άπεδώκατε.

— Άπάγετέ τον, άπάγετέ τον, άνέκραξεν ο Ίάκωβος τεταραγμένος.

Και άπεμακρόνθη ταχέως, όλως συγασχυμένος, αισθανόμενος αισχύνην ως να διέπραξε κακήν τινα πράξιν. Μετά τινας ώρας έγνωσθη εν Μαρέιλ και τείς παρακειμένοις δήμοις ότι ο Λυκογιάννης συνελήθη. Έλεγον δε :

— Χάρις εις τον λοχαγόν Ίάκωβον Γρανδέν, που ο Λυκογιάννης βγήκε από καί που ήτανε κρυμμένος και συνελήθη υπό των χωροφυλάκων.

— Αχμπρά πράξις ! και αξία να προσεσθί εις τās λαμ-

νας τὴν ἐπιούσαν, καὶ ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀνεχθῆ καὶ νέον ἐμπαιγμὸν. Ὀφείλει νὰ πραγματοποιήσῃ ὅσα διεσάλπισε κατὰ τὰς τελευταίας τῆς βουλῆς συνεδριάσεις ἐπομένως ὀφείλει :

»1) Νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς οἰκονομίας, τὰς ὁποίας ὑπεσχέθη, συνδυάζουσα τὴν ἀρχὴν τῶν οἰκονομιῶν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων· διότι ὁ τόπος δὲν ἀντέχει πρὸς προϋπολογισμὸν 80 ἑκατομμυρίων καὶ διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ μὴ ἐξαντλήται πᾶσα τῆς χώρας ἡ οἰκονομικὴ δύναμις, λόγω μελλουσῶν ἀπροόπτων ἐθνικῶν ἀναγκῶν.

»2) Συνεπῶς ν' ἀναδιοργανώσῃ καὶ μεταρρυθμίσῃ τοὺς πλείστους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

»3) Νὰ εἰσαγάγῃ νόμον περὶ προσόντων καὶ μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων. Τὰ προσόντα εἶνε μία ἐγγύχαις περὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος. Καὶ οἱ πολῖται θὰ παύσωσι πιέζοντες τοὺς βουλευτάς, τοὺς βουλευτάς ἐκείνους οἵτινες ἀνυψοῦνται ἢ ταπεινοῦνται ἐν τῇ ἐπιρροῇ τῶν ἀναλόγων τῶν παροχῶν τῆς ἐξουσίας καὶ οἵτινες μόνον αὐτῶν ἀποστολὴν ἔχουσι τὴν σύγχυσιν τῶν ἐξουσιῶν, καὶ οἱ βουλευτὰὶ θὰ παύσωσι νὰ πιέζωσι τοὺς ὑπουργοὺς, διότι ὅταν νόμος τοιοῦτος ψηφισθῆ, δὲν θὰ διορίζωνται πλέον οἱ τυχόντες.

»4) Ἡ κυβερνήσις ἔφερε νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν ὁποίων, καίτοι ἀτέλες καὶ ἐπιβλαβῆς· μάλιστα, ἡ ἀντιπολιτευσις ἢ μέγα μέρος αὐτῆς ὑπεστήριξεν, ἀλλ' ἡ κυβερνητικὴ ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ἔφερε πρὸς τὸ θεσθῆναι, διότι γεννομένης ψηφισθῆσιν τὴν 24 Μαρτίου, ὅτε ὑπελείπετο ἡ τρίτη μόνον ἀνάγνωσις αὐτοῦ, 116 βουλευτὰὶ ἐψήφισαν κατὰ, 30 δὲ μόνον ἐξ ἡμῶν ὑπὲρ αὐτοῦ.

»5) Νὰ εἰσαγάγῃ νόμους περὶ ζωοκλοπῆς, περὶ ὀπλοφορίας, περὶ ἐνόρκων, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, νόμον ἐρμηνευτικὸν τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀλιείας νόμων, τοὺς ὁποίους ζητοῦν νὰ

παρερμηνεύσωσι χάριν τῶν γειτόνων ἡμῶν, ἀπαγορεύοντες τὴν παρά τούς λιμένας ἡμῶν ἀλιείαν τῶν ἀλιευτικῶν πλοιαρίων, ζητοῦντες νὰ στερῆσωσι τὸν τόπον ἡμῶν τῆς προχειροτέρας καὶ εὐθηνότερας τροφῆς καὶ λησιμονούντες ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται νὰ κατασταθῆ κοινωνικόν.

»6) Κυρίως νὰ καταργήσῃ ἀμέσως τὴν φορολογίαν τοῦ νοῖνου καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὴν ἔστω καὶ διπλασιασμοῦ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας. Νὰ τροπολογήσῃ τὸν νόμον περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ περιορίζουσα τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου καὶ ἐξαφανίζουσα τὸ προνόμιον τοῦ καπτεῖν τὸν καπνὸν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου καὶ βελτιοῦσα τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου. Ἐπίσης, νὰ βελτιώσῃ καὶ τροποποιήσῃ ἑπὶ τοῖς ἀνθρώπινωτερον τὸν νόμον περὶ φορολογίας τῶν οἰνοπνευματικῶν οὕτως ὥστε καὶ ἡ μεγάλη αὐτὴ βιομηχανία τοῦ τόπου μὴ πάθῃ καὶ τὸ δημόσιον εἰσπράξῃ ὅσα προτίθενται πραγματικῶς νὰ εἰσπράξῃ.

»7) Νὰ ἐξετάσῃ ἐμβριθῶς τὸ ὑπίστον τῶν ζητημάτων, καὶ ὅσοιον ἐσχάτως ἀπησχόλησε καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν δημοσιογραφίαν καὶ πάντας ἡμᾶς, θέλω νὰ εἶπω τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύματος. Ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἂν προσκόπη καὶ τοῦ προσκόπτει, καὶ ἂν ἦνε ὀδυνάτη ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος καὶ χωρὶς νὰ διαταραχθῆ ἡ ἀρμονία τῶν καθεστικῶν ἀρχῶν.

»8) Ἀλλὰ πρὸ πάντων ὀφείλει ἡ ἀντιπολιτευσις νὰ δώσῃ εἰς τὸν τόπον κυβερνήσιν ἔχουσαν τὴν δύναμιν, τὴν θύλησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπαγγελίας τῆς καὶ νὰ τηρήσῃ τὰς ὑποσχέσεις αὐτῆς.

»9) Ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἔνοοι τὸ ἔθνος νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀντιπολιτευσιν. Πρέπει νὰ ἐννοήσῃ αὕτη ὅτι σήμερον τὸ πρῶμα εὐρίσκειται εἰς χεῖρας τῆς λαϊκῆς ἀντιπολιτευσῆς, ἢ τις διατελεῖ εἰς ἐξέγερσιν διὰ τὴν διάψευσιν τῶν ἐλ-

πρὸς ὑπηρεσίας τοῦ γενναίου τούτου νεανίου, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν εἰς τὴν θυγατέρα του, ὅτε ἀνέβαινον ἐπὶ τῶν ἱππῶν, ἵνα μεταβῶσιν εἰς Βωβοῦρ παρὰ τῇ βαρῶν Δε-Σιμαίς. Λαμπρὰ πράξις!

Ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν ἐσκέπτετο ἄλλως ἢ ὁ κ. Βιολαῖν.

Z.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Τὴν τετάρτην ἡμέραν μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Λυκογιάννου, ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν, προσκληθεὶς εἰς τὴν δημοκράτειαν, εἶχεν ἐξέλθει. Ἡ Γερτρούδη ἤσυχαιτο εἰς τὸ πλύσιμον τῶν μαγειρικῶν σκευῶν· ὁ Ἰάκωβος μόνος ἐν τῷ δωματίῳ ἔγραφεν.

Ἀφ' ἧς, τῆς θύρας ἀνοικθείσης, εἰσῆλθεν ἡ Γερτρούδη λίαν συγκινημένη καὶ πλησιάζουσα τὸν νεανίαν εἶπεν αὐτῷ διὰ τρόπον μυστηριώδους.

— Ἡ δεσποινὶς Ἐριέττη Δεσιμαίς ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ.

— Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίς! εἶπεν ὁ Ἰάκωβος ἐκπληκτος, ἀνορθούμενος· ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ τὴν δεχθῶ ἐδῶ εἰς τὸ δωμάτιόν μου.

— Διατί λοιπὸν, κ. Γρανδὲν; εἶπεν ἡ νεᾶνις ἐμφανίζουμένη ἐπὶ τῆς οὐδοῦ τῆς θύρας.

— Ὡ! δεσποινίς, ἐπιθύρῃσεν ὁ Ἰάκωβος.

— Ἐχω ἀνάγκην νὰ σᾶς ὀμιλήσω ὀλίγον, κύριε, εἶπεν ἡ Ἐριέττη διὰ τοῦτο εἶνε καλλίτερον ἐδῶ εἰς τὸ δωμάτιόν σας παρὰ ἄλλου.

— Ἀφοῦ τὸ θέλετε, δεσποινίς. . .

Ταῦτης εἰσελθούσης, ἡ Γερτρούδη ἐξῆλθε κλείσασα τὴν θύραν.

Ὁ Ἰάκωβος ἔσπευσε νὰ τῇ προσφέρῃ τὴν μόνην ἐν τῷ δωματίῳ του ἔδραν. Ἡ νεᾶνις ἐξήταξεν αὐτὸν μετὰ παραδόξου βλέμματος.

— Σὺν νὰ ἀπορήτε, δεσποινίς, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, ἐπειδὴ μὲ βλέπετε μετὰ τοιαύτην ἐνδυμασίαν· περιεμένατε νὰ δῆτε ὅχι ἕνα χωρικόν, ἀλλ' ἕνα λοχαγὸν τῶν οὐσσάρων.

— Ἡ ἐνδυμασία δὲν κάμνει τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, κύριε· ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι ἐκπλήσσομαι.

— Ὅταν ἡ καρδία πάσῃ, δεσποινίς, ὅταν πενθῆ κανεῖς διότι ἔχατε διὰ παντός τὴν εὐτυχίαν του, πρέπει ν' ἀπομακρύνῃ κάθε δυνάμενον νὰ διεγείρῃ αἰσθημα ὑπερφανείας ἢ ματαιότητος.

— Ἄ! ἐννοῶ, κύριε, ἐννοῶ! ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις τείνουσα αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίς ἦτο ὠχρὰ καὶ τρέμουσα· τὸ βλέμμα τῆς ἐφαίνετο τεταραγμένον καὶ ἀνήσυχον, ὅτι δὲ

ὑπὸν αὐτῆς, ἀλλὰ σωφρονούσα συγκρατεῖται· ἄς ἐκτιμηθῇ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ἢ αὐθεντικὴ ἀντιπολιτευσις, ἢ ἐνωθῆ, ἄς δειξῇ αὐταπάρνησιν καὶ πατριωτικῶς σκεπτομένη ἄς ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς προστασίας τοῦ τόπου καὶ ὁ τόπος ἔσται μετ' αὐτῆς.

Σήμερον ἡ Ἑλλάς ὑπὲρ ποτε ἔχει ἀνάγκην πατριωτικῆς καὶ σώφρονος διοικήσεως. Εὐρίσκόμεθα εἰς παραμονάς μεγάλων γεγονότων. Τὰ πάντα προδίδουσιν ὅτι ἐπίκειται κρισιμὴ καὶ θάλασσα συγκρούσεως διαφόρων συμφερόντων. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ὡς σπουδαίου παράγοντος ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔσται περιβλεπτός, ἐὰν σωφρονώμεν τὸν νῦν καὶ ταπεινὴ καὶ ἐξηυτελισμένη, ἐὰν ἐρίζωμεν περὶ πρωτοκαθεδρίας καὶ περὶ ποταπῶν καὶ ἐφημέρων συμφερόντων.

Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως ταύτης ἔχομεν καὶ ἄλλα καθήκοντα. Ἐχομεν τὸ καθῆκον νὰ μερικνωμένον περὶ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, περὶ τοῦ παρόντος καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος. Εἶνε ἀνάγκη νὰ λάβωμεν ταχέως ὄψιν ἐκεῖνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν συντελεῖσαι εἰς τὸ νὰ καταστήσωσιν ἀδύνατον πάντα συναγωνισμὸν τῶν ἄλλων πόλεων πρὸς τὴν ὠραίαν ἡμῶν πόλιν. Εἰς χεῖρας σας κείτῃ ἡ περὶ τοῦτο ἀπόφασις. Τὸ ἐπ' ἐμοί, οὐδέποτε θέλω παύσαι ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῆς, διότι καὶ καθῆκον καὶ δικαιοῦμα ἔχω ἐν αὐτῇ.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἶπω, νὰ εἶπω εἰς σᾶς οἵτινες ἀποτελεῖτε τὴν πρώτην πολιτικὴν μου οἰκογένειαν, εἰς σᾶς, μεθ' ὧν ἐπιθυμῶ νὰ διαμεῖνω ἔσται ἐν σχέσει ἀγάπης καὶ συμπαιθείας, ἐν σχέσει ὑπολήψεως, ἀποφασιστικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς, ἐν σχέσει ὑπολήψεως, ἀποφασιστικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς. Τὸ ἐπ' ἐμοί, οὐδέποτε θέλω παύσαι ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῆς, διότι καὶ καθῆκον καὶ δικαιοῦμα ἔχω ἐν αὐτῇ.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἶπω, νὰ εἶπω εἰς σᾶς οἵτινες ἀποτελεῖτε τὴν πρώτην πολιτικὴν μου οἰκογένειαν, εἰς σᾶς, μεθ' ὧν ἐπιθυμῶ νὰ διαμεῖνω ἔσται ἐν σχέσει ἀγάπης καὶ συμπαιθείας, ἐν σχέσει ὑπολήψεως, ἀποφασιστικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς. Τὸ ἐπ' ἐμοί, οὐδέποτε θέλω παύσαι ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτῆς, διότι καὶ καθῆκον καὶ δικαιοῦμα ἔχω ἐν αὐτῇ.

Ἡ δύνατό τις νὰ ἴδῃ καλλίτερον ἐν αὐτῷ ὡς ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τῆς ἦτο βαθεῖα τις θλίψις.

Ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων τῆς κοινοῦ καὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς ἀπεδεικνύετο ὅτι ἦλθε περὶ ἀπὸ τὸ Βωκοῦρ εἰς Μαρτίλ. Ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ νεανίου ὅπως καθίσῃ, αὕτη ἐκάθισεν, οὗτος δὲ καταλαβὼν θέσιν ἀπέναντι αὐτῆς ἀνέμενε μετὰ σεβασμοῦ.

Ἡ νεᾶνις εἶπεν :

— Ὁ κ. Ἰάκωβος Βαιγιάν, μοι εἶπεν ἡ ὑπηρετριά σου, εἶνε εἰς τὸ δημοκράτειον.

— Μάλιστα, δεσποινίς, ἀλλ' ἡ Γερτρούδη δύναται νὰ μεταβῇ πρὸς ἀναζήτησίν σου ἀμέσως, ἀπῆντης ζωηρῶς ὁ νεανίας.

— Ὁχι, μὲ σᾶς μόνον θέλω νὰ ὀμιλήσω κ. Γρανδὲν, καὶ εἶμαι εὐχαριστημένη διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Ἰακώβου Βαιγιάν.

Μετὰ τινὰ δὲ στιγμιαίαν διακοπὴν :

— Ὡ! μὴ ἐκπληττεσθε, ἐξηκολούθησε, καὶ πρὸ πάντων μὴ σπεύδετε νὰ κρίνετε τὴν συμπεριφορὰν μου, ὅταν θὰ μάθῃτε ὅτι ἦλθα ἐδῶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς μητρὸς, σχεδὸν κρυφά. Ἐποφελήθησα ἐκ τῆς ἀπουσίας τῆς μητρὸς μου, ἦτις μετέβη εἰς Ἀρεβίλλην, ἀνεχώρησα διὰ τινος ἀνοικτῆς θύρας τοῦ κήπου, καὶ βγήκα εἰς τοὺς ἀγρούς. Ὡ! ἀναγνωρίζω ὅτι εἶνε κακὸν τὸ ὅτι ἀπάτησα οὕτω τὴν μητέρα μου! Ἀλλ' εἶνε πρᾶγματα, τὰ ὁποῖα δὲν λέγονται. . . Ἐπειτα

ἡ χάριν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς πόλεως, περιεφρόνησα θέσιν ἀσφαλῆ ἐν τῷ βουλευτικῷ συνδυασμῷ καὶ ἐρρίφθην ἡμῶνος εἰς τὸν δεινὸν ἐκεῖνον ἀγῶνα. Ἀλλ' ὁ κυρίαρχος ἀπεφάνθη καὶ ἐξελέγη πρῶτος βουλευτῆς τῆς πόλεως ταύτης. Ταῦτα ἠναγκάσθη νὰ ἀναφέρω, διότι τὸ ζήτημα τοῦ 1879, ἦτοι τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος ἀπανέρχεται σοβαρώτερον καὶ πρέπει πάντες οἱ πονούντες τὸν τόπον τοῦτον νὰ προσεξήτε. Ἡ κυβερνήσις ἔλυσε τὸ ἐκκρεμὲς ἐνώπιόν τῆς ζήτημα τῆς διαφορᾶς μεταξύ ἐργολάβου καὶ λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, στηριχθεῖσα ἐπὶ ἐπιπολαίας τινος γνωμοδοτήσεως τοῦ παρ' αὐτῇ νομικοῦ συμβούλου, συνεβούλευσε καὶ συμβουλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δεχθῆ τὴν τροποποίησιν τῆς συμβάσεως, ἣτις ἀποτελεῖ νόμον τοῦ κράτους. Πρέπει νὰ δεῖξῃ ὁ τόπος ὅτι δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ ἀνεχθῆ τὴν τροποποίησιν ταύτην, διότι τροποποιήσις θὰ εἴπῃ ἀφαίμαξις τοῦ λιμενικοῦ ταμείου κατὰ δύο περίπου ἑκατομμύρια.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὰς πρώτας ἀποφάσεις τῆς. Ἀλλὰ προκαλῶ καὶ τὴν δημοσιογραφίαν καὶ πάντας ἡμᾶς νὰ σκεφθῶμεν σπουδαίως περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἵνα προλάβωμεν τὰ μεγάλα κακὰ τὰ ὁποῖα ἡμᾶς περιμένουν.

Ἐννοεῖτε, συμπολίται, ὅτι ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους καὶ κατὰ τὴν λέχθέντων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ αἰσθάνωμαι ἐν τῇ καρδίᾳ μου τοὺς ἱεροὺς ἐκείνους παλμούς, τοὺς ὁποίους αἰσθάνεται πᾶν ἀληθὲς καὶ γνήσιον τέκνον διὰ τὴν κριτικὴν αὐτοῦ. Οἱ παλμοὶ οὗτοι αἰσθάνομαι ὅτι ταύτην

δὲ, κύριε, τὸ αἴτιον τῆς ἀφίξεώς μου ἐδῶ μὲ δικαιολογεῖ καὶ ἡ συνειδήσις μου συγχωρεῖ τὸ διάβημά μου.

— Δεσποινίς, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ σᾶς κρίνω, οὔτε νὰ παρεξηγήσω καμμίαν πράξιν σας.

— Κύριε Γρανδὲν, ἦλθα ἐδῶ, νὰ σᾶς ὀμιλήσω περὶ τοῦ Λυκογιάννου.

— Περὶ τοῦ Λυκογιάννου! ἐπεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος ἀναπηδήσας ἀπὸ τῆς ἔδρας του.

— Οἱ χωροφύλακες τὸν συνέλαβον, τὴν στιγμὴν ταύτην εὐρίσκειται φυλακισμένος εἰς καμμίαν φυλακὴν τῆς πόλεως. Τοῦτο προβλέπετο, ἦτο ἀναγκαῖον. Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἔχει νὰ φοβῆται, τίποτε δὲν δύναται ἢ δικαιοσύνη ἐναντίον του ὅσο αὐστηρὰ καὶ ἀμείλικτος καὶ ἂν ἦνε, δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὸν καταδικάσῃ. Ἀλλως, ἀνέκραξε μετὰ τόνου ὑπερφανοῦ ἐξάψεως, ἐγὼ θὰ τὸν ὑπερασπίσω!

Ὁ νεανίας ἦν ἐκπληκτος.

— Κύριε Γρανδὲν, ἐξηκολούθησεν ἡ Ἐριέττη μετὰ συγκινησέως, γνωρίζετε τί ἔκαμεν ὁ Λυκογιάννης, δι' ἐμὲ ἔσωσε τὴν ζωὴν μου! Γνωρίζετε τί ἐπραξεν ὑπὲρ τῶν ἄλλων. . . Καὶ ὅμως τὸν κατηγοροῦν. . . Τὸν κατηγοροῦν, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ εἴπῃ: Εἶμαι ἀθῶος! τὸν κηρύττουν ἕνοχον! Λοιπὸν ἐγὼ ἦλθα νὰ σᾶς πῶ, εἰς ἑσᾶς τὸν ὁποῖον οὗτος ἀγαπᾷ, εἰς ἑσᾶς, ὅστις ἄλλοτε ἐπεδειχάτε εἰς αὐτὸν φιλίαν, ὅτι ὁ Λυκογιάννης εἶνε ἀθῶος!

υπ'άν στιγμὴν καταπλημμυροῦσι τὴν καρδίαν μου· καὶ σὰς πλέγω, εἶμαι ἀδελφός σου, διαθέστατέ με ὅπως θέλετε.

»Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω ἡ ἀντιπολίτευσις! Ζήτω ἡ πόλις τῶν Πατρῶν».

(Παρατεταμένα καὶ γενικὰ χειροκροτήματα καὶ εὐγε)

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Καλάμια, 21 Ἀπριλίου

Εἶμι Ρωμῆς καὶ ἐγὼ, φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», καὶ Ρωμῆς Μεσσηνίας μάλιστα, ὥστε, ἐννοεῖς, ὅτι ἂν εἶναι πρᾶγμα, διὰ τὸ ὅποιον πετῶ τὴν σκοῦμα μου, εἶναι ἡ πολιτικὴ. Δύναμαι νὰ νρωτεύσω τὸ κρέας, δύναμαι νὰ στερηθῶ καὶ τὸ ἡμερήσιόν μου παστέλι τοῦ Σαβαρὲν μὰς Κουρκουτᾶ ἢ καὶ τὴν μαστίχαν τοῦ Κολοκούνη διὰ μίαν ἢ πλείοτερας ἡμέρας, τὴν ὀνομαστὴν τῶν Καλαμῶν Λεμονάδα, δύναμαι τέλος πάντων νὰ κάμω καὶ μίαν ἢ καὶ δύο πρὸς χάριν σου ἡμέρας νὰ ἴδω ἐκείνην, ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ μὴ μοῦ ἀπαιτήσης νὰ μὴ σοῦ ῥιλήσω διὰ πολιτικά, διότι διὰ τὸν εὐτυχεῖ Μεσσηνίον κρωφαγία, παστέλι, λεμονάδα, ἐκείνη, εἶναι . . . τίποτε δὲν εἶναι ἀνευ τῆς πολιτικῆς, διότι καὶ μετὰ τὴν ἐρωμένην μου τὸ πλείστον περὶ πολιτικῆς θὰ ὁμιλῶ, ἢ τοῦλάχιστον τὰς πρὸς αὐτὴν περιπαθεῖς μου ἐκφράσεις δὲν δύναμαι ἢ νὰ κοσμῶ διὰ παρομοιώσεων ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀρυσμένων, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἡ καρδία σου εἶναι κάλλη γεμάτη ὄχη, σὲ ἀγαπῶ ὅπως ὁ Τζάνης ἀγαπᾷ τὸ βουλευτικί, με περιπαίζεις, ὅπως ὁ Μαυρομιχάλης τοὺς ἐκλογεῖς του καὶ ἄλλων παρομοίων. Ἦδη μάλιστα, ὅτε ἐπίκεινται αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, θὰ ἦτο θαῦμα, ὄχι δὲν κατε-

— Σεῖς μόνη ἀναλαμβάνετε τὴν υπερασπίσιν του, δεσποινίς.

— Διότι μόνη ἐγὼ δύναμαι ν' ἀναλάβω αὐτήν. Ἄλλ' ἀμέσως θὰ συνταχθῆτε πρὸς τὸ μέρος μου καὶ θ' ἀνανεώσητε μετὰ τοῦ Λυκογιάννη τὴν φιλίαν ὑμῶν.

Λάθος καὶ λάθος ὀλέθριον, κύρια Γρανδὲν, ἐνεποίησε τὸν θάνατον τῆς δυστυχῆς Ἰωάννης. Ὁ Λυκογιάννης ἠθέλησε νὰ τὴν σώσῃ, ὅπως ἔσωσε τὸ παιδί τοῦ Βλαϊνουῦρ, ὅπως ἔσωσε ἐμὲ τὴν Ἐρριέττην Δεσιμαίτζ' δυστυχῶς, φεῦ! ὁ ποταμὸς κατήρατο ἰσχυρὰ, ἔτοιμος νὰ πλημμυρῆσῃ, ὡς θὰ ἐμάθετε βεβαίως, τὸ ὀρμητικὸν ρεῦμα παρέσυρε τὴν ταλαίπωρον Ἰωάνναν καὶ ὁ Λυκογιάννης δὲν ἐδυνήθη νὰ τὴν σώσῃ.

— Ἄλλὰ τοῦτο, τὸ ὅποιον μοῦ λέγετε δεσποινίς, μόνη σεῖς τὸ γνωρίζετε!

— Πιθανῶς, ἦτο πολὺ πρῶτ', χαράγματα καὶ κανεῖς δὲν εὐρίσκατο ἐκεῖ. Ἄλλὰ τί ἐνδιαφέρει; Ὅτι ἐπιμένω ν' ἀποδείξω εἰς σὰς, κ. Γρανδὲν, εἶνε ὅτι ὁ Λυκογιάννης δὲν εἶνε ἐνοχος καὶ ὅτι ἡ Ἰωάννα Βαιγιάν οὐδεμίαν ὑπέστη ὑβρίν πρὸ τοῦ θανάτου τῆς.

— Ἐπιμένετε! ἐπεφάνησεν ὁ Ἰάκωβος ἀναπηδῶν ὠχρὸς, φρικτῶν ἀπὸ τῆς ἑδρας του· ἔπειτα κινῶν θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ἄλλ' ὑπάρχει, εἶπε τὸ γράμμα τῆς Ἰωάννης, ἐν δὲ

λάμβανεν ὀλίγον χώρον καὶ ἡ πολιτικὴ εἰς τὰς πρὸς σὲ ἀνταποκρίσεις μου.

Κόμματα, ἰδοὺ τί ἐστὶν ἡ Καλαματιανὴ πολιτικὴ — ἀλλὰ κόμματα» ὅπως ἡμεῖς τὰ ἐννοοῦμεν. Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ προσπαθῆσω νὰ σοὶ ἐξηγήσω τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως αὐτῆς.

Εἰς πολιτικὸς ἀφορισμὸς τοῦ μακαρίτου, ἀλλ' ἀθανάτου Περρωτοῦ, τοῦ τετραπερασμένου ἐκείνου ἀνθρώπου, τοῦ πολυμηχάνου ἐκείνου Ὀδυσσεῶς τῆς πολιτικῆς, τοῦ ἐν πολιτικῆ πατρός τοῦ Κουμουνοῦρου, εἶναι τόσον περιεκτικὸς, ὥστε μετὰ ἀπαλλάσσει πάσης ἄλλης φροντίδος πρὸς σαφεστέρην ἐπεξηγησὴν τῆς λέξεως **κόμμα**. «Τὸ κόμμα εἶναι λίσις», εἶπεν ὁ κάλλιον γνωρίζων τὸν μεσσηνίον Ρωμῆν. Ἡ πίστις συνεπάγει φανατισμὸν, ἀφοσίωσιν, αὐταπάρνησιν, θυσίας. Τὸ κόμμα πρέπει νὰ ὑπηρετῆται διὰ φανατισμοῦ, ἀφοσιώσεως, αὐταπαρνήσεως, θυσιῶν. Διὰ νὰ ἔχῃ σαφεστέρην ἔννοιαν πρὸς τὴν ἢ μᾶλλον ἀφαίρεσεν ἐκ τῶν θυσιῶν τὴν θυσίαν τοῦ παρὰ καὶ τότε ἔχει πλήρη, πληρεστάτην ἰδέαν τοῦ τί ἐστὶ κόμμα διὰ τὸν Καλαματιανὸν καὶ τὸν Μεσσηνίον ἐν γένει. Ἄν ὅμως καὶ μετὰ τὰ ἄνω ὑπολείπεται τι πρὸς ἐντελῆ κατανοήσιν τῆς λέξεως, ἰδοὺ καὶ ἕτερος ἔρισμός: «Μὲ βοηθίετε νὰ καταλάβω μίαν ἐξουσίαν διὰ νὰ φάγω, σὰς βοηθῶ, ἀμα ἐπιτύχω τοῦτο, νὰ φάγετε καὶ σεῖς καὶ συνάμα ἀμφοτέροι ἐκδικούμεθα, χωρὶς ν' ἀποβλέπωμεν εἰς μέσα, ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐζήτουν, ἀδιάφορον διὰ τίνων μέσων, νὰ μὰς ἀφαιρέσουν πάντα ταῦτα ὅπως τὰ ἀπολαύσωσιν αὐτοὶ δι' ἑαυτούς». Ἄς ἴδωμεν τώρα πῶς σχηματίζονται τὰ κόμματα.

Ἐπιμένετε! ἐπεφάνησεν ὁ Ἰάκωβος ἀναπηδῶν ὠχρὸς, φρικτῶν ἀπὸ τῆς ἑδρας του· ἔπειτα κινῶν θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.

τῷ κήπῳ κάτω τῆς κλίμακος παρετηρήθησαν τὰ ἐκτυπώματα τῶν γυμνῶν ποδῶν.

— Κύριε Γρανδὲν, ὑπέλαβεν ἡ νεανίς ἐναργῶς, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Λυκογιάννης κατὰ τὴν τρομερὰν αὐτὴν νύκτα διεδραμάτισε μέγα πρόσωπον τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἀξιοθρήνητον πλάνην τῆς Ἰωάννης ἢ δυστυχῆς ἦτο τεταραγμένη παράφρων ἐκ τοῦ τρόμου· εἶχε συνέλθει ἐκ μακρᾶς λειποθυμίας, εἶδε τὸν σκύλον τῆς νεκρῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἶδε τὸν Λυκογιάννην καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ἐννοήσῃ τὰ συμβαίνοντα, διότι ἔχασε τὰς φρένας τῆς. «ὦ! κ' ἐγὼ νὰ ἤμην θὰ πάθαινα τὰ ἴδια! Ὁ Λυκογιάννης δὲν ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ. . . Γνωρίζετε τί ὑπέθεσε, τί ἐπίστευσεν αὐτῆ. . . Μόνον τὴν ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἀνοιγομένην ἄβυσσον εἶδεν, τὴν ἐκυρίευσεν μεγάλη ἀπελπισία, ἔγραψε τὴν ἀποχαιρετιστήριον ἐπιστολήν εἰς τὸν πατέρα τῆς καὶ ἐφυγε πέραντα ἐκ τῆς οἰκίας, ἐνῶ ὁ Λυκογιάννης τὴν παρακολουθοῦσε, διότι εἶχε μαντεύσει τὸ ὀλέθριον σχέδιόν τῆς.

Ὁ νεανίας τοῦς ὀφθαλμοὺς ἔχων ἀμέτρως ἀνεωγμένους, τρέμων, ἀσθμαίνων, μόλις ἀναπνέων, ἦκουεν ἀκορῆστως πᾶσαν λέξιν πίπτουσαν ἐκ τῶν χειλέων τῆς δεσποινίδος Δεσιμαίτζ.

- Λοιπὸν, κύριε, ἠρώτησεν, ἐννοεῖται τώρα, ἐννοεῖτε;
- Ὅχι ἀκόμη, δεσποινίς.
- Τί! δὲν μαντεύετε;
- Ζητῶ νὰ μαντεύσω.

μίαν τῶν περιστάσεων τούτων, δύναμαι νὰ σὲ διαβεβαιώσω ὅτι θὰ σκεφθῆ: νὰ γίνῃς πολιτικός. Ἐπειδὴ δὲ πρέπει νὰ ἀνέλθῃς τὴν κλίμακα βαθμίδα πρὸς βαθμίδα, πρὶν γίνῃς πολιτικός, πρέπει νὰ γίνῃς κομματάρχης. Ἄμα σοῦ ἐπέβη ἡ ἰδέα αὕτη, συγκαλεῖς τοὺς συγγενεῖς σου, ἂν ἔχῃς, ἢ ἄλλως γίνεσαι κέντρον μερικῶν τῆς γούρκας καὶ τοῦ παλοκιοῦ, καὶ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως — κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ συσᾶ — δηλώνεις τὴν θέλησίν σου. Ἄμα γίνῃ τοῦτο, εἰς τὰς πρώτας ἐκλογὰς μένεις ὡς ἀπαθὴς θεατής. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Α. καὶ ὁ Β. καὶ ὁ Γ. καὶ ὁ Δ. θὰ ἔλθουν νὰ σοῦ ζητήσουν τὴν συνδρομήν σου, διότι θὰ ἴδουν ὅτι ὀπισθενεῖς σου ἔχεις οὐραν. Ἀρχίζει τότε ὁ πλειστηριασμὸς, πλειοδοτικὴ δημοπρασία, καὶ κατακυροῦσαι εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην προσωρινῶς. Ἄν δὲ ὁ τρόπος οὗτος δὲν σοῦ ἀρέσκει, τότε ἀπὸ μίαν ἀρχὴν προσκολλᾶσαι εἰς ἓνα πολιτικόν. . . . μετὰ πλείους ἀποδοχὰς, ἐννοεῖται. Εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην περίστασιν προσπαθεῖς νὰ αὐξάνῃς τὸ κόμμα σου, ὅπερ κατορθώνεις προσφῆρων μικρὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ζητοῦντα, υπερασπιζόμενος τοὺς φίλους σου παντοῦ καὶ πάντοτε, διότι παντοῦ καὶ πάντοτε θὰ ἔχουν, πρέπει νὰ ἔχουν δικαίον ἢ τοῦλάχιστον νὰ δικαιούνται ὡς νὰ εἶχον δικαίον, παρέχων αὐτοῖς τινὰς μικρὰς ὠφελείας, ὡς θέσιν ἀγροφύλακος, κλητῆρος, ἀπαριθμητοῦ τῶν γαίρων ἢ τι τοιοῦτον, ἅτινα εἶναι εὐκόλον νὰ ἐπιτύχῃς, διότι εἰς τὰς μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ σου συμφωνίας δὲν ἐφρόντισες μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἰδιοὺς σου, οἵτινες ἄλλως εἶναι καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, κάμων κομμημαρῖες, ἐκτὸς τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας πάντοτε, καὶ τέλος διὰ μέσων, ἅτινα αἱ περιστάσεις θὰ σοὶ προσφέρουν. Ἄμα δὲ κατορθώσῃς νὰ βάλῃς τὸ νερὸ στὰ βλάκια, ἄφες το νὰ τρέχῃ, διότι ὁ Ρωμῆς ἔχει πολλὰς δουλιὰς νὰ κατορθώσῃ, ἀμα δὲ ἴδῃ ὅτι σὺ κατορθώνεις νὰ κάμῃς τῆς δουλιᾶς σου καὶ τῶν φίλων σου, θὰ ἔλθῃ μόνος του νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἰσχύος σου, ἐπειδὴ δὲ εἶναι φύσει εὐγνώμων, ἀμα ἀπαξ τὸν

εὐεργετήτης, εἶναι ἰδικός σου διὰ πάντα. . . συνήθως. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ λείψῃς τοῦ νὰ ἀπειλῇς ἐνίοτε τὸν ἀρχηγόν σου διὰ τῆς ἀποσκιοτήσεως, ἐνίοτε θὰ ἐκτελῇς τὴν ἀπειλήν σου, ὅταν σοὶ τὸ ὑπαγορεύῃ τὸ συμφέρον, ἐστὶν ὅτε θὰ συμβουλευθῇς τινὰς τῶν φίλων σου νὰ προσποιῶνται ὅτι δὲν σὲ ἀκολουθοῦν ὑπὸ τοιοῦτον ἀρχηγόν, ὅστις δὲν ἐκτιμᾷ δεόντως τοὺς φίλους σου, ἄλλοτε πάλιν θὰ προσποιῆσαι ῥαθυμίαν περὶ τὰς ἐνεργείας σου, διὰ νὰ ἀναγκασθῶν νὰ σοῦ ἐξεγείρουν τὸν ζῆλον διὰ τινος. . . διεγερτικῶ καὶ ἐν γένει δὲν θὰ λείψῃς νὰ μεταχειρισθῇς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, δι' ὧν ἐννοεῖς ὅτι θὰ αὐξήσῃ ἡ δύναμις σου καὶ θὰ γίνῃς ἀναγκαιότερος εἰς τὸν ἀρχηγόν σου. Ἄμα τέλος αἰσθανθῇς σεαυτὸν ἀκετὰ ἰσχυρὸν, τότε δὲν εἶναι διόλου δύσκολον νὰ κατορθώσῃς νὰ ἐκτεθῇς καὶ σὺ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀρχηγοῦ σου ἢ ἐν συνδυασμῷ μετ' ἑτέρου, ὅστις καὶ τὰς ψήφους σου θέλων καὶ τὸν πρόην ἀρχηγόν σου θέλων νὰ ἀδυνατίσῃ, προθύμως σὲ προσλαμβάνει ὡς σύμμαχον. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀφίχθέντων τῶν πραγμάτων, δὲν μένει ἢ εἰς τὴν κατασιτά σου νὰ βαθίσῃς εἰς τὴν ἑδὸν τῆς δόξης, τὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἀγούσαν.

Ἄγούρευτος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Οἱ παρευρεθέντες τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθ. Παρασκευῆς ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἀπῆλθον περριρρυτοὶ μὲν ὑπὸ ἰδρωτός, ἐνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν τῇ αἰθούσῃ καύσωνος, ἀλλὰ κατεχόμενοι ὑπὸ τῶν ζωροτέρων ἐντυπώσεων, ὑπὸ τὴν πρόσφατον ἀ-

- Μία φρικτὴ νύκτα, ζέστη πνιγνὰ. . . αἱ ἀστραπαὶ διασχίζουσι τὸν οὐρανόν, βρονταὶ ἀκούονται, λάμψεις τρομεραί. Τὸ παράθυρον τοῦ θαλάμου τῆς Ἰωάννης εἶνε ἀνοικτὸν ὀπισθεν τοῦ δικτυωτοῦ. Τὸ δὲ φῶς σδυσμένον ἐνῶ αὐτὴ κοιμᾶται.
- Ἐνας ἄνθρωπος κρυμμένος μέσα σ' τὸν κήπον βάζει μὴ σκάλα ἐπάνω σ' τὸν τοῖχον ἀναβαίνει καὶ μπαίνει εἰς τὸ δωμάτιον. Ὁ σκύλος θέλει νὰ υπερασπίσῃ τὴν δεσποινίδα του, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τὸν ἔπνιγναι. Ἡ Ἰωάννα σηκώνεται, βγάζει διαπεραστικὰς κραυγὰς, φωνάζει βοήθειαν. Τρίτον πρόσωπον μπαίνει εἰς τὸ δωμάτιον, ὁ Λυκογιάννης. ὁ σωτήρ τῆς! δὲν ἦτο οὗτος μακρὺς, περιεφύετο περὶ τῆς οἰκίας· εἶχε ἀκούσει τὰς κραυγὰς τῆς μνηστῆς τοῦ φίλου του. Ὁ ἄλλος, ὁ . . . ἄνδρος, φοβηθεῖς, φεύγει ἀπὸ κατὰ τοῦ μπῆκεν. Ἐδοῦ, κ. Γρανδὲν, ἡ σκηνή, ἰδοὺ τὸ δράμα!
- Καὶ εἶνε τοῦτο ἀληθές; ἀνέκραξεν ὁ νεανίας ζαλισμένος.
- Κύριε Γρανδὲν, ἀπήντησεν ἡ Ἐρριέττη ἀξιοπρεπῶς, δὲν ἦλθα ἐδῶ νὰ σὰς εἰπῶ ψεύματα.
- ὦ! Ἰωάννα, Ἰωάννα, δυστυχῆς Ἰωάννα μου! εἶπεν ὁ Ἰάκωβος διὰ φωνῆς θλιβερᾶς, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων προσκλωμένους εἰς τὴν οὐρανόν.
- Ἰκάνως μακρὰ σιωπὴ ἐπεκράτησεν.
- Ὁ Ἰάκωβος ἀναλαβὼν τὸν λόγον.

- Δεσποινίς, μοὶ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς ἀπευθύνω μίαν ἐρώτησιν; ἠρώτησε.
- Βεβαίως, κύριε.
- Αἱ ἀποκαλύψεις αὐταί, πῶς περιῆλθον εἰς γνῶσιν σας;
- Αὐτός ὁ Λυκογιάννης μοῦ τὰ ἐπληροφόρησεν ὅλα.
- Ὁ Λυκογιάννης, δεσποινίς, ὁ Λυκογιάννης, ὅστις δὲν μιλεῖ;
- Διὰ χειρονομίαν, διὰ τοῦ ἐκφραστικοῦ βλέμματός του, διὰ τῶν λέξεων Ἰωάννα, Λυκογιάννης, τὰ ὅποια πολυλάκις ἐπανέλαβε, μοὶ εἶπε τὰ πάντα παραστήσας τὴν φρικτὴν σκηνὴν τοῦ δωματίου, δείξας τὴν ἀπελπισίαν τῆς Ἰωάννης, πῶς εἶχε παλαιῶς ματαίως κατὰ τοῦ ρεύματος τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ τὴν σώτῃ τὴν δυστυχῆ. «Ὅλα, κύριε, τὰ ἐνόησα, ὅλα τὰ εἶδα, σὰ νὰ εἶχαν γίνῃ μπροστά σ' τὰ μάτια μου.
- Λοιπὸν, δεσποινίς, εἰσθε πεπεισμένη περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Λυκογιάννη;
- Σὰς δὲ, κύριε Γρανδὲν, μήπως δὲν πιστεύετε πλέον τώρα;
- Μὲ κατεπεῖσατε, δεσποινίς.
- Τὸ βλέμμα τῆς νεανίδος ἔσχεν ἀντανάκλασιν τινὰ χαρᾶς.

(Ἀκολουθεῖ)

κράσιν τοῦ ἀναγνώσματος τοῦ κ. **Χαραλάμπους Ἀννίνου.**

Τὸ ἔτος **1000 Μ. Χ.** ! ὁ χριστιανισμὸς εἶνε ἐξηπλωμένος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ὑποκρύπτει ἀκόμη τὰ ἀγριώτερα ἔθνη. Ζόφος καὶ ἀμάθεια βασιλεύει ἐπὶ τῆς Δύσεως, ἐξικνουμένη μέχρι κληρικῶν καὶ βασιλέων· οἱ Πάπαι τελοῦσι τὰ φρικωδέστερα ὄργια, καὶ οἱ θεολόγοι τὰς μωροσφωτέρας συζητήσεις. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, ὀρμωμένη ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ, ἔκ τινος περικοπῆς τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ἐκ ρήσεων τινῶν τοῦ Παύλου καὶ πρὸ πάντων ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως, προῆλθεν ἡ δοξασία τῶν **χλειαστῶν**, τῶν φρονούντων ὅτι μετὰ δέκα αἰῶνας ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ θὰ γεννηθῆ ὁ Ἀντίχριστος, καὶ θὰ ἐπέλθῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου.

Τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπιχειρεῖ νὰ ἐξεικονίσῃ ὁ κ. Ἀννίνος, ὁ γνωστὸς ἤδη ἐκ τῶν πολλαχρῶ ἐγκατεσπαρμένων εἰς ποικίλα φύλα, καὶ εἰς τὸ «Μὴ Χάνεσαι» πολλάκις, θυμηδῶν καὶ τρυφερῶν καὶ εὐφροσύνης αὐτοῦ μελετῶν, ἐπιφυλλίδων, διηγημάτων, καὶ μᾶλλον ἐπαξίως γνωσθησόμενος μετὰ τὴν ἀναμενομένην ἐκδοσὶν θαλλεροῦ τόμου ὑπὸ τὸν τίτλον Ἄπ' ἐδῶ καὶ ἄπ' ἐκεῖ. Καὶ πράττει τοῦτο διαμείβων τὸ ὕψος τοῦ ἐναλλάξ μεταξὺ τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας ἀπ' ἐνὸς καὶ τῆς εὐφροσύνης ἀπ' ἑτέρου· φαιδρῶν καὶ διδάσκει· ὁ ἀκροατὴς προσέχει τόρα μειδιῶν, καὶ τόρα κεχηνῶς. Τὸ ὕψος ἐκεῖνο, τὸ παίζον μὲ τὸν ἀναγνώστην ἢ τὸν ἀκούοντα, ὡς ἡ γάτα μὲ τὸν ποντικόν, τὸ ὅποιον ἐνῶ μᾶς λέγει σοβαρῶς καὶ ἡσυχῶς κάτι, καὶ σοβαρῶς καὶ ἡσυχῶς καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν, αἶφνης μᾶς στριφογυρίζει διὰ μιᾶς ἀπροσδοκῆτου παραμοιώσεως, διὰ μιᾶς ἀνομοιωτάτης, ἀλλ' ἀγγινουστάτης παραθέσεως, διὰ μιᾶς διαβολικῆς ἐνεσότητος, καὶ πάλιν ἡσυχάζει διὰ νὰ μᾶς ἡσυχάσῃ καὶ μᾶς ξαφνίσῃ πάλιν, καὶ οὕτω καθέξῃ· τὸ ὕψος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ κ. Ροῦθης ἀποκαλεῖ *καλοκυνθοσπληγία* ὁ κ. Ἀννίνος γνωρίζει νὰ χειρίζεται μετ' ἰδιαζούσης τινὸς δεξιότητος καὶ λάμψεως, καὶ ἐν γλαφυρᾷ, ὅσον ἔνεστι, γλώσσῃ, ἀν μᾶς τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ κ. Λειβαδάς, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν οἱ πτωχοὶ γράφοντες ἀποβλέπομεν εἰς τὰ ἑλληνικά μας μετὰ πλείονος δυσπιστίας· μεθ' ἧς ζηλότυπος σύζυγος εἰς τὴν γυναῖκά του. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ κ. Ἀννίνου ἀκούομεν μὲν τίνες ἡγεμόνες ἐκυριάρχουν τότε τῆς Εὐρώπης, ὡς ποῦ ἐφθάνεν ἡ διανοητικὴ αὐτῶν παιδείσις, τί εἶδους Πάπας ἦτον ὁ Ἰωάννης, καὶ πότε ἐγράφη ἡ Ἀποκάλυψις, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ Ξεχωβᾶ εἶνε . . . συνδρομητὴς εἰς θεολογικὴν ἐφημερίδα, ὅτι ἡ σελήνη χαρίζει ἑμοιοκαταληξίας εἰς τοὺς ποιητάς, καὶ . . . κέρδη εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ ἀερίφωτος, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐπιγεῖω βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ δὲν θὰ ὑπάρχῃ, . . . ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία. Ὁ πρόλογος μάλιστα, φαιδρότατα ἀκουσθεῖς καὶ χειροκροτηθεῖς εἶνε σχεδὸν συνεχῆς ἄλυστος ἐπιτυχῶν καὶ ἐπικαίρων εὐφροσυχημάτων.

Ὡς μόνον πλημμέλημα εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἀννίνου ἠδύνατό τις νὰ καταλογίσῃ τὸ ἐκτενὲς αὐτοῦ· πλημμέλημα ὅμως ἐκεῖνον μᾶλλον βαρύνον, ὅστις ὑπερεώθη κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς νὰ συνεχίσῃ καὶ περὰ τὴν διχοτομηθεῖσαν ἀνάγνωσιν τοῦ βίου, οὐχὶ δι' ἡμᾶς, οἵτινες ἠτύχησαμεν νὰ τὸν ἀκούσωμεν καὶ πάλιν, χαριέστατα ἀναπαριστῶντα τὰς ποικίλας καὶ περιέργους λεπτομερείας παραισθητοῦσας κοινωνίας ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τῆς προσδοκίας τῆς τελευταίας κρίσεως κατὰ τὸ προμερὸν ἐκεῖνο ἔτος.

Μᾶς ἐπέδειξε παραδόξους τύπους βασιλέων, καλυπτῶντων φιλοστόργως διὰ τοῦ μανδύου τὸν τὴν γυμνότητά συγκεινημένων ἐραστῶν, ἐπὶ παραδοξότερους τύπους προφητῶν καὶ ἀκριβεστάτας περιγραφὰς τοῦ Σκτανᾶ ὑπὸ τῶν

χρονογράφων τῆς ἐποχῆς. Ὁραία δὲ ἡ φανταστικὴ ἐξεικονίσις τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους 1000 ὑπὸ ποιήσεως καὶ περιγραφικῆς δεινότητος. Καὶ τὸ δεύτερον μέρος· ἐπεραιώθη ἐν μέσῳ πλουσιωτέρου ἀκροατηρίου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ὀλιγωτέρου καύσεως· τὰ δὲ σήμαντρα τοῦ παρακειμένου τῷ «Παριασθῶ» ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου δὲν ἀπεπειράθησαν ὡς ἐν τῇ πρώτῃ ἐσπέρᾳ νὰ καταπνίξωσι τὴν φωνὴν τοῦ ἀναγνώσαντος, ἀδικαίπτως ἠχούοντα· θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἔπραττον τοῦτο ὑπὸ πνεύματος ἀντιπολιτευσεως πρὸς τὸ ὑπολανθάνον πνεῦμα τῆς ἀσεβείας καὶ τὸν βολταιρισμὸν καὶ τὰ Ρενανίζοντα ἐπιχειρήματα τοῦ εὐφροῦς λογίου.

Ὁνολοῦλοῦ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσις, 9 Μαΐου. Τηλεγραφήματα ἐκ Κετίγγης λέγουσιν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὅτι ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν αὐριον. Ὁ τε ἡγεμὼν Νικόλαος καὶ οἱ ὑπῆκοοί του ἐποίησαντο αὐτῷ ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν.

Κων)πολις, 9. Τὸ πρωτόκολλον, οὗ ὁ Βάσσα ἐφένδης ὑποδεικνύεται ὡς διοικητὴς τοῦ Λιβάνου, ὑπεγράφη σήμερον ὑπὸ τῶν πρέσβων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Βερολίνον, 9. Ἡ βουλὴ παρέπεμψεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ περὶ διετοῦς προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτοκρατορίας νομοσχέδιον. Ἡ παραπομπὴ αὕτη προμηνύει ὅτι τὸ νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως θ' ἀπορριφθῆ. Ἡ νευραλγία τοῦ πρίγκιπος Βίσαρκ ἐπιτείνεται.

Παρίσις, αὐθημερόν.

Γαλλικὴ ράντα (rente).....	109,10
Ἑνοποιημένον αἰγυπτιακόν.....	365
Τουρκικὸν δάνειον.....	11,80
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.....	25,22

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ παλαιὰ διαφόρων Κρατῶν, τὸν ἀριθμὸν **2000**, πωλοῦνται. Ἡ διεύθυνσις ἐν τῷ γραφείῳ μας.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ φιλολογίας παραδίδει ὁμοταξίτας μαθητὰς μέχρι γ' γυμνασιακῆς 15 φρ. τὸν μῆνα πληρωτέα μετὰ 5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐὰν εὐαρεστοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσιν, ἄλλως ἀπέρχονται τοῖς πενεστέροις γίνεται συγκατάθεσις. Ὁδὸς Ἀριστείδου, ἀριθ. 13.

ΒΟΗΘΟΣ

Ζητεῖται εἰς τὸ κατὰ τὴν ἐδὸν Αἰόλου ὑπὸ τὴν μεγάλην οἰκίαν Μετᾶ κουρεῖον **Φιλίππου Γεωργαντᾶ**.